

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הגה"ק רבי מְשֶׁלֶם פִּיבוֹשׁ בהרה"ק ר' זב פְּעָרִישׁ זצ"ל
הגָּאוֹן רבי יֶצְחָק ב"ר בְּנִימִין חי-ט״ב זצ"ל
הגה"ק רבי זב פְּעָרִישׁ ב"ר מִשֶּׁה פְּרוֹמֵר זצ"ל
הרה"ק רבי פֶּרוֹץ בהרה"ק ר' מְנַחֵם מְנַדָּל הָגֵר זצ"ל
הרה"ק רבי יוֹחָנָן בהרה"ק ר' דָּוִד זצ"ל

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

מצויירות טהורות - דצורתן מוכחת עליהן
שהן מיוחדים לספרים בלבד ואינן משמשי
אדם, וכל שאינו משמשי אדם, טהור.
ושאינן מצויירות - מיוחדים נמי לשאר
תשמישין, הלכך טמאות. ובית שמאי
דמטמאין בין מצויירות בין שאינן
מצויירות, משום דמחשבי מטפחות ספרים
משמשי אדם, שעשויין למשמש בהם
תמיד.

אלו ואלו טהורות - דכיון שייחדן לספרים
תו לא הוו משמשי אדם. ואין הלכה כרבן
גמליאל.

מְטַפְּחוֹת סְפָרִים שכורכים בהם ספרים, ויש מפרשים מטפחות של ספרי תורה בִּין
מְצִיֵּרוֹת שיש עליהם ציורים בִּין שְׂאִינָן מְצִיֵּרוֹת - טְמָאוֹת מקבלות טומאה כְּדָבָרִי
בֵּית שְׂמַאי שכן לדעת בית שמאי מטפחות אלו משמשות הם את האדם, לפי שהן עשויות
לצורך כך שימשמשו בהם תמיד. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים: מטפחות מְצִיֵּרוֹת - טְהוֹרוֹת
אינן מקבלות טומאה, שכן עשויות הם לנוי הספרים ולא לתשמיש האדם, וְשְׂאִינָן מְצִיֵּרוֹת
- טְמָאוֹת מקבלות טומאה, לפי שמשמשות בהם גם לצרכים אחרים. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל
אוֹמֵר: אֵלוֹ וְאֵלוֹ בין שהמטפחות מצוירות ובין שאינן מצוירות טְהוֹרוֹת אינן מקבלות
טומאה, שהואיל והם מיוחדות לצורך הספרים, אין האדם משתמש בהם לצרכים אחרים.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ה'

כְּפָה שהאשה חובשת על ראשה **שֶׁהוּא טָמֵא מְדַרְס** שכן כיפה מקבלת טומאת מדרס, לפי שפעמים האשה יושבת עליה, **וּנְתָנוּ עַל הַסֶּפֶר** ונתן האדם את הכיפה על ספר, היינו שכרך אותה עליו - הכיפה **טָהוּר מִן הַמְדָרְס** הואיל וייחד אותה לספר, ואין יושבים עליה יותר, **אֲבָל טָמֵא** הכיפה מקבלת טומאת **טָמֵא מֵת** וכן שאר טומאות (חוץ ממדרס), לפי שיש עליה תורת כלי. **חֶמֶת** נוד עשוי מעור **שֶׁעֲשָׂאָה שְׁטִיחַ** כדי לשבת עליו, והיתה החמת טמאה מדרס, **וְשְׁטִיחַ שֶׁעֲשָׂאוּ חֶמֶת** והשטיח היה טמא מדרס - **טָהוּר** בשני מקרים אלו הכלים החדשים טהורים מהטומאה הראשונה שהיתה לפני השינוי, אע"פ שגם על הכלים החדשים ניתן לשבת, מכל מקום הואיל ושינו מזה לזה הרי הם נחשבים ככלים שנשברו, ולפיכך נתבטלה טומאתם הראשונה, אולם מקבלים הם טומאה מכאן ולהבא. **חֶמֶת** טמאה **שֶׁעֲשָׂאָה תְרִמָּל** תרמיל, **וְתְרִמָּל** טמא **שֶׁעֲשָׂאוּ חֶמֶת**, **כֹּר** טמא **שֶׁעֲשָׂאוּ סָדִין**, **וְסָדִין** טמא **שֶׁעֲשָׂאוּ כֹר**, **כֶּסֶת** טמאה **שֶׁעֲשָׂאָה מְטַפַּחַת**, **וּמְטַפַּחַת** טמאה **שֶׁעֲשָׂאָה כֶּסֶת** - **טָמֵא** הכלי החדש נשאר בטומאתו הראשונה כפי שהמשנה תבאר. **זֶה הַכֶּלֶל: כָּל שֶׁשָּׁנְהוּ לְשֵׁמוֹ** היינו שאם שינה את הכלי לכלי אחר שמשמש לאותה מטרה כמו הכלי הראשון, בין ששינה מכלי פשוט (שאינו בו בית קיבול) לכלי פשוט, בין ששינה מכלי שיש בו בית קיבול לכלי שגם בו יש בית קיבול, בין ששינה מכלי שאין בו בית קיבול לכלי שיש בו בית קיבול וכן להיפך, אם שימושו של הכלי החדש הוא מעין תשמישו של הכלי הראשון - **טָמֵא** הרי הכלי החדש נשאר בטומאתו, אולם **לְשֵׁם אֲחֵר** אם שינה את הכלי מתשמיש אחד לתשמיש אחר, שאינו מעין תשמישו הראשון - **טָהוּר** הטומאה מתבטלת מהכלי החדש, ולכן חמת שעשאה שטיח ושטיח שעשאו חמת, הואיל וחמת עשויה לקבלה והשטיח עשוי לשכיבה, ונמצא ששינה לתשמיש אחר, לפיכך מתבטלת הטומאה מהכלי החדש והוא טהור, אבל חמת שעשאה תורמל ותורמל שעשאו חמת ששניהם נעשו לקבל לתוכם דברים, נמצא ששינה לאותו תשמיש כמו הכלי הראשון, ואף כר שעשאו סדין וסדין שעשאו כר, אע"פ ששינה מכלי שיש בו בית קיבול לכלי פשוט (ללא בית קיבול) או מכלי קיבול לכלי פשוט, מכל מקום הואיל ולא שינה את תשמישו שהרי שניהם משמשים לשכיבה, לפיכך גם הכלי החדש טמא, וכן כסת שעשאה מטפחת ומטפחת שעשאה כסת, והרי שניהם משמשות לשכיבה, נמצא ששינה אותם לאותו תשמיש שהיו בראשונה, לפיכך הכלי נשאר בטומאתו.*

*והרב מברטנורא מפרש בצורה שונה, והוא מבאר כך: שאין גורסים בסיפא טמא, אלא טהור, וכך הוא מפרש את הסיפא במשנה, 'כל ששינהו לשמו' היינו ששינה מכלי פשוט לכלי פשוט, כגון: משטיח למטפחת וממטפחת לשטיח, הכלי החדש טמא, כלומר נשאר בטומאתו הראשונה, 'לשם אחר' היינו ששינה מכלי קיבול לכלי פשוט, או מכלי קיבול לכלי פשוט וכן מכלי קיבול לכלי קיבול, לפיכך חמת שעשאה תורמל, ששינה מכלי קיבול לכלי קיבול, וסדין שעשאו כר וכו' ששינה מכלי קיבול לכלי פשוט ומכלי פשוט לכלי קיבול, בטלה ממנו טומאתו.

רבינו עובדיה מברטנורא

כיפה—מטפחת שבראש האשה. ויש לה טומאת מדרס, שפעמים שהיא יושבת עליה.
ונתנו על הספר— אם יחד אותו לספר וכרך אותו עליו.
טהור מן המדרס— אבל טמא שאר טומאות. **חמת**— נאד של עור.
שעשאו שטיח— עור שטוח על הארץ לישב עליו. וחמת ושטיח תרוייהו טמאין מדרס, ואפילו הכי כיון דשינה מזה לזה ואפילו בלא שינוי מעשה הוה ליה ככלי שנשבר וטהור, אבל מקבל טומאה מכאן ולהבא.
תורמל— כלי עור שהרועה מניח כליו לתוכו. הכי גרסינן, **כסת שעשאו מטפחת ומטפחת שעשאה כסת טהור**. ולא גרסינן טמא. וכך היא גירסת רבותי. וכן מצאתי במשנה דווקנית. והכי מוכח מן התוספתא. וטעמא דבבבוליהו טהור, כדתנן בסמוך, זה הכלל לשמו טמא לשם אחר טהור, ומפרש בתוספתא, לשמו מכלי פשוט לכלי פשוט, כגון משטיח למטפחת או ממטפחת לשטיח, ושלא לשמו מכלי פשוט לכלי קיבול ומכלי קיבול לכלי פשוט, ומכלי קיבול לכלי קיבול נמי, הכל שינוי שלא לשמו וטהור. ואם כן חמת שעשאה תורמל דשינהו מקיבול לקיבול נמי טהור, ובר שעשאו סדין וסדין שעשאו כר דהוי שינוי מקיבול לפשוט ומפשוט לקיבול נמי טהור. ואי קשיא, אמאי לא ערביניהו ותניניהו חמת שעשאה שטיח ושטיח שעשאו חמת בהדי הנך, כיון דכולהו טהור הוא. הא לא קשיא, משום דקא בעי למיהדר ולמתני (חמת) זמנא אחריתי כדתני חמת שעשאה תורמל והוה צריך למתני חמת שעשאה שטיח או תורמל, ואינו רוצה לשנות מסדר האחרים. ורוב ספרים גורסים **טמא**, ואיני יודע ליישב גירסא זו מכוונת.